

medført en betydelig Svækkelse af Eksportproduktionens Konkurrenceevne. Danmarks procentvise Andel i den samlede Verdenshandel var da ogsaa fra 1931 til 1936 gaaet ned med 18 pCt. Mængdemæssigt laa den danske Import og Eksport i 1936 henholdsvis 16 og 15 pCt. under 1931-Tallene, men medens Eksporten af Landbrugsvarer i 1936 var nede paa 75 pCt. af 1931-Eksporten, var Industrieksporten i nævnte Tidsrum steget med 28 pCt.

I *valutamæssig* Henseende havde den bestaaende Valutaordning for længst spillet Fallit. Svækkelsen af Eksport-erhvervenes Vilkaar og Bestræbelserne for at udnytte Importbegrænsningen i selvforsyningspolitisk Øjemed havde hemmet Indtjeningsmulighederne udefra og derved foraarsaget en formindsket Tilgang af udenlandske Betalingsmidler, samtidig med at den kunstigt skabte større Købeevne til de valutaforbrugende Virksomheder havde stimuleret Efterspørgselen efter fremmed Valuta. Den stærke Prisstigning paa det danske Marked var Udtryk for en Undergravning af Kronens indre Købeevne, hvad der medførte en øget Spænding mellem den danske Krones indre og ydre Værdi. Kun ved at suspendere Valutahandelen og erstatte den med en kunstig Tvangskurs var det lykkedes at tilsløre denne Kendsgerning; til Gengæld viste de gennemførte Diskontoforhøjelser og Nationalbankens direkte og indirekte Kreditindskrænkningspolitik, at Valutaordningen ikke var i Stand til at spare det danske Samfund for Anvendelse af endog skrappe banktekniske Midler.

For *Beskæftigelsen* havde det opretholdt System været en kostbar Foranstaltning, hvad den abnormt store og permanente Arbejdsløshed var et uomtvisteligt Vidnesbyrd om, og saa bagvendt havde det virket, at man i de senere Aar havde kunnet konstatere en formelig Højkonjunktur inden for store Dele af det danske Næringsliv, paa samme Tid som en omfattende Arbejdsløshedskrise havde ramt Tusinder og atter Tusinder af arbejdsføre Medborgere og i Realiteten sat dem uden for Produktionen.

Den af Regeringen foreslaaede Revision af Valutaordningen opfyldte paa ingen Maade Venstres Krav om en Afvikling af det bestaaende Reguleringssystem, men betød tværtimod en Konsolidering af dette; principielt bevarede de hinanden modstridende Formaal, og Udvidelsen af Frilisten var mere af formel end af reel Karakter.

Det af Mindretallet stillede *Ændringsforslag* om en Nyaffattelse af Lovforslaget fulgte i Grundlinierne det Ændringsforslag til Valutaloven, som Venstre fremsatte i sidste Samling (Aarvog 1936—37, Side 441). Det hvilede paa følgende Hovedsynspunkter: